

bringsforslag Nr. 3 kan jeg ikke tiltræde. Jeg mener, at dersom der skal træffes Bestemmelse om en anden Sammensætning af Direktionen for Middelfart Sindsfygeanstalt, er der samme Grund til at træffe saadanne Bestemmelser for de andre Sindsfygeanstalters Vedkommende, og det vil da blive et mere almindeligt Spørgsmaal, som der ikke vil være Anledning til særlig at knytte til Middelfart Anstalt. Det kan maasse være godt og rigtigt at tage under Overvejelse, om Direktionen for disse Sindsfygeanstalter ikke i det hele taget bør sammenfattes paa en noget anden Maade, end det for Tiden er Tilfældet, men naar Spørgsmaalet skal bringes til Afgørelse ved Lov, saa mener jeg, det maa ske ved en Lovbestemmelse, som angaar samtlige Anstalter. For øvrigt er der ikke nogen egentlig fast Regel for, hvorledes de nuværende Sindsfygeanstalters Direktion skal sammensættes, og de ere som Følge deraf ogsaa sammenfattede paa en noget forskellig Maade. Ved Anstalten i Aarhus f. Eks. bestaar Direktionen af en praktisk Mand, en Ejendomsbesidder i Nærheden, Herredsfogden og Overlægen. Ved Sindsfygeanstalten i Vordingborg er det Amtmanden i Præsto Amt, Byfogden i Vordingborg og Overlægen. I Viborg er det en Herredsfoged, som er Medlem af Bestyrelsen, rimeligvis fordi han var Byfoged i Viborg, da Anstalten blev oprettet, og derfor er han bleven der, uagtet hans Embedsstilling nu er Herredsfoged; endvidere bestaar den af Byfogden og Overlægen. Det kan gerne være, at det kan være rigtigt ikke saa meget at lægge an paa at have forholdsvis mange juridiske Embedsmænd i disse Bestyrelser, det kan gerne være, at det kan være fuldkommen tilstrækkeligt, at der er een saadan i Bestyrelsen, og jeg skal derfor ogsaa, naar Balancer maatte indtræde, have min Opmærksomhed henbendt derpaa og søge saa vidt muligt at saa ind i Bestyrelsen en praktisk Mand, som bor i Nærheden, thi dette sidste er jo af Bigtighed; hvis han bor for langt borte, vil det jo ikke kunne ventes, at han kan udøve noget synderlig stadigt Tilsyn med Anstalten. Til at gøre dette behøves imidlertid i og for sig ingen Lov. Et andet Spørgsmaal er derimod det, om Tilvejebringelsen af en Lov om Tilsyn med Behandlingen af aandsbave og sindsfyge i Danmark i det hele taget, og det er et Spørgsmaal, som jeg gerne skal genoptage, dersom det ønskes. Der har nemlig for en Del Aar siden været forelagt et Lovforslag af mig derom, men som den Gang ikke blev fremmet. Det er en Sag, der er forbunden med temmelig betydelige Banfeligheder, men

som jo vistnok bør optages. Grunden til, at man ikke har følt saa stærkt Trang dertil her i Danmark som mange andre Steder, er jo den, at man har følt sig mere betrygget derved, at saa at sige hele vort Sindsfygevesen er i Statens eller dog i det offentlige Hænder, idet vi saa godt som ingen private Sindsfygeanstalter have. Derimod i Lande, hvor de sindsfyges Behandling for en meget stor Del er i private Hænder, er en saadan Lov naturligvis endnu mere nødvendig, end den er hos os. Jeg skal imidlertid gerne erkende, at et centralt og sagkyndigt Tilsyn med Statsanstalterne slet ikke kan være til Skade, og jeg maa jo særlig ogsaa minde om, at der endnu eksisterer ikke saa ganske saa kommunale Anstalter, hvor et ikke ringe Antal sindsfyge ere optagne. Altsaa, Spørgsmaalet om et Tilsyn med Sindsfygevesenet i det hele i Danmark er en Opgave, jeg gerne skal genoptage, og jeg vil haabe, at denne Sag da maa vinde mere Interesse fra Rigsdagens Side, end den fandt forrige Gang, da den var for. Altsaa, jeg vil, saaledes som Sagen foreligger nu, tillade mig at fraraade Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 4, men jeg vil søge, naar der indtræder Balance i de nuværende Direktioner, at komme hen i den Retning, den ærede Ordfører anstede, saaledes, at vi saa praktiske Mænd ind i Direktionerne ved Siden af de Embedsmænd, der vistnok bør være der; thi det vil man vel nok indrømme, at det kan være rigtigt at saa en juridisk Embedsmand ind i Bestyrelsen, og det vil man vel fremdeles ogsaa indrømme, at det er temmelig nødvendigt, at Overlægen er der. Jeg vilde altsaa for Tiden anse det heldigt, om man vilde lade det Spørgsmaal, som ligger i Vædringsforslaget under Nr. 3, falde.

Beruttien: Med Hensyn til det forelagte Lovforslag og de af Udvalget stillede Vædringsforslag, kan jeg i et og alt henholde mig til, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører (Bömann). Jeg talter den ærede Minister for det Tilfældet, han gav i Slutningen af sit Foredrag, om at tage Spørgsmaalet om en anden Ordning af Tilsynet med vort Sindsfygevesen under nærmere Overvejelse, og i nær Fremtid at stille Forslag desangaaende, fordi jeg tror, at det er et Forhold, som virkelig trænger til en Omordning. Jeg er ligeledes den ærede Minister taknemlig, fordi han har erklæret sig villig til, at han ved eventuel Balance i de nuværende Direktioner, indtil Lovgivningsmagten enes om en anden Ordning, vil søge at saa saa praktiske Mænd ind i disse Direc-